

Lynn Fraser, het magische licht!

Niets is wat het lijkt!
Fantasieën leven,
waar dromen heersen. . .

Geloof, droom en leef!

Titel: Lynn Fraser, het magische licht!

Auteur: Petra Peters

Eerste druk: augustus 2026

Redactie: Jacqueline Reit, Stoer – tekst & creatie

Vormgeving omslag en binnenwerk: Kim Pol, studio Juno

Drukwerk: BoekenGilde

ISBN: 9789465269658

NUR: 285 / 334

© augustus 2026, Petra Peters

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar worden gemaakt in enige vorm of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

Lynn Fraser, het magische licht!

Petra Peters

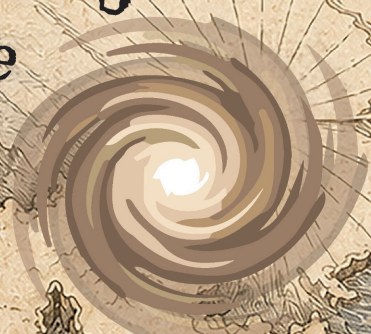

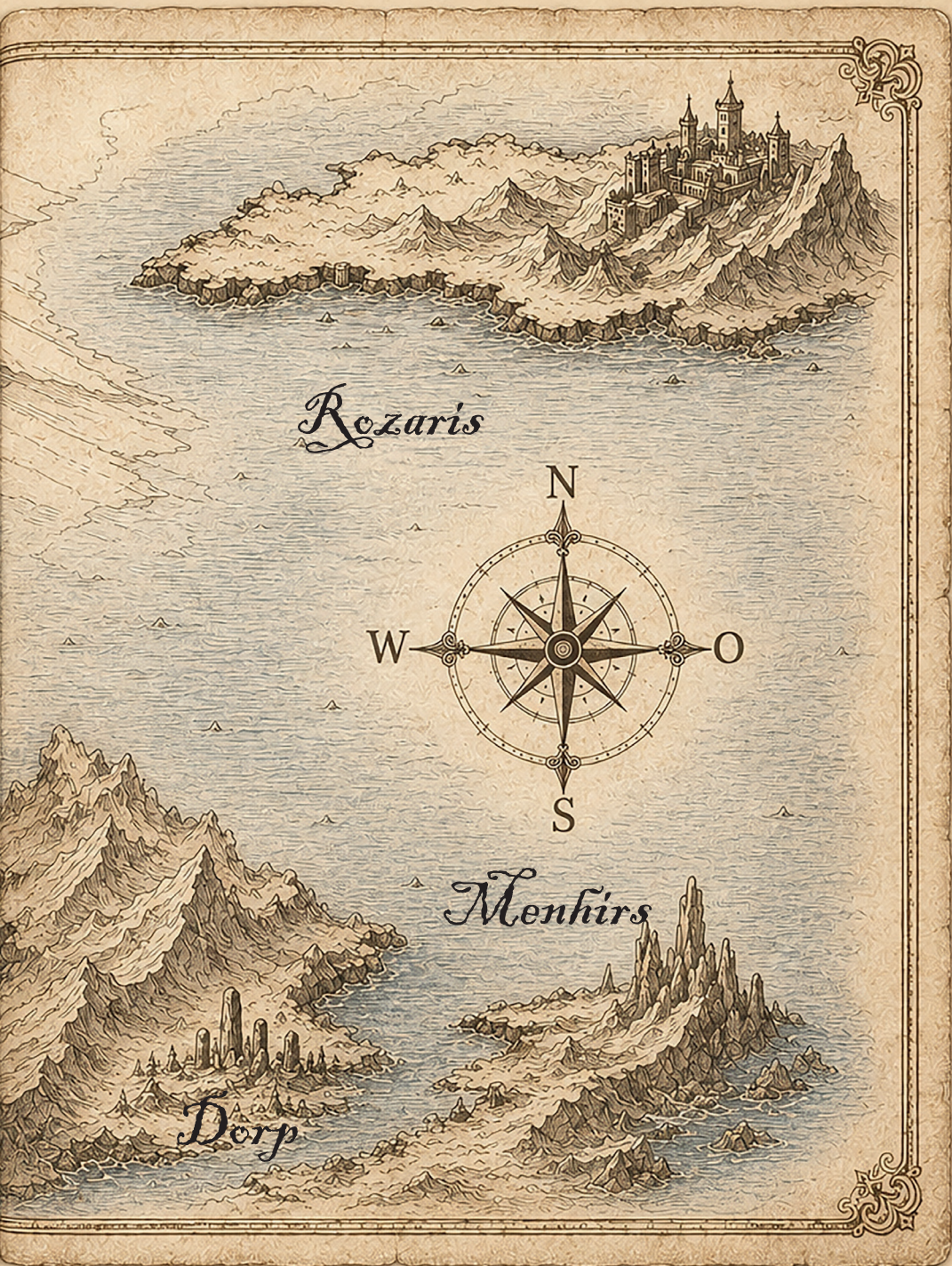
*Voor mijn kinderen,
die een grote inspiratiebron
voor dit boek zijn geweest.*

*Voor mijn man,
die mij gesteund heeft mijn droom
werkelijkheid te maken.*

Het Koninkrijk Passaie

Fort

Traverso, Falsja

Augustus 1806

~ Lynn Fraser ~

*A*ugustus 1806, na een warme zomermiddag breekt de avond aan in Traverso, Falja. Een dag die voor altijd in mijn geheugen gegrift staat. Mijn ouders vertelden me ooit dat we duisternis in ons leven nodig hebben om de sterren aan de hemel te kunnen zien. Tot op de dag van vandaag heb ik hun woorden nooit begrepen. Inmiddels besef ik dat mijn twijfels het begin waren van een mysterieuze waarheid, die we pas zien als we onszelf toelaten in ons diepere bewustzijn. Hoe erg mijn verstand zich hiertegen ook verzet, diep in mijn hart weet ik dat niets is wat het lijkt.

Vage beelden, die voor mijn gevoel nog moeten gebeuren, schieten door mijn geheugen. Het is alsof ik in een parallelle dimensie ben beland, die ik tot nu toe alleen maar ken uit fantasieverhalen. Diep in gedachten verzonken slenter ik over het erf, dat omringd wordt door een bosrijke omgeving. Mijn geborgen leventje hier op het platteland lijkt bijzonder snel te veranderen door de grimmige sfeer die sinds vandaag over de

ranch hangt.

Met een lichtelijk opgejaagd gevoel tuur ik over mijn schouder, alsof er op elk moment iets staat te gebeuren. Niets of niemand is er te zien en toch voel ik dat ik word bekeken. Hoe verder ik over ons erf loop, hoe bedrukker mijn gevoel wordt. Mijn hart gaat hevig tekeer, terwijl vogels verschrikt uit de groene boomtoppen vliegen. Met grote verwarde ogen staar ik naar onze paarden die onthutst bij de rand van het bos weggalopperen.

Tegen beter weten in verzet ik me tegen mijn emoties en klim trillend over het hek, het kapotgelopen weiland in. De panische bewegingen van de paarden bewijzen dat er iets niet pluis is, maar wil daar niet voor terugdeinzen. Gruwelijk snel worden we omringd door angstaanjagende suizende geluiden, waarna het weer abrupt omslaat.

Vechtend tegen de plotselinge ontstane wind, tracht ik Hope en Faith te pakken te krijgen, terwijl de lucht alsmaar grauwer lijkt te worden. Door de spanning in mijn hele lijf trillen mijn handen, wanneer ik naar hun halsters probeer te grijpen. Met gespitste oren blijven ze onverwachts stilstaan, wat mijn ademhaling belemmert. De wereld om mij heen lijkt drastisch te veranderen, waardoor angst mij volledig in zijn macht heeft. Duizelingen in mijn hoofd vertroebelen mijn zicht, maar ik krijg hun halsters nog net te pakken. Strompelend over het harde grasland weet ik de poort eindelijk te bereiken, terwijl ik benauwd omhoog kijk.

De zenuwen gieren door mijn lijf, wanneer ik het verroeste

slot niet open krijg. Met zwetende handen ruk ik aan het ijzer, maar al snel verlies ik mijn geduld. Lomp schop ik er tegenaan en voel hoe de klap natrilt door mijn hele lichaam. Bevangen door hevige hartkloppingen hoor ik het hek openklappen, terwijl mijn ogen zwarte zwevende schaduwen in de lucht volgen. Ik bijt op mijn lippen, wanneer ze razendsnel om me heen hangen en klem de halsters nog steviger in mijn handen.

Bedolven onder hun zwarte schaduwdek raak ik de controle over mijn lichaam kwijt en kan ik er ook niet meer tegen vechten. Beklemmend hangen ze om me heen, waardoor een ongekennde druk op mijn borstkas ontstaat. Happend naar lucht verslapt mijn lichaam steeds verder, terwijl de onstuimige wind over het veld raast. Overmand door duizelingen begin ik te beven, waardoor de halsters uit mijn vingers glijden. Verdoofd kijk ik toe hoe Hope en Faith weten te ontkomen en ik de regie over mijn leven volledig lijk te verliezen. Grijpend naar mijn keel verzwak ik nog verder en klap ongecontroleerd hard op de grasachtige vlakte. Verdoofd staar ik naar zwarte schaduwen die zich als een verstikkend doek om me heen hebben geslagen en verantwoordelijk zijn voor het laten verdwijnen van het laatste beetje lucht in mijn longen.

Na een aantal onverwachtse harde dreunen schokt mijn lijf, waardoor verse lucht mijn longen weer bereikt. Als ik mijn ogen open, zie ik wazig en staar benauwd naar een draaiende omgeving. Een intense sterke geur bereikt mijn neus.

Snakkend naar meer lucht door de blijvende druk op mijn borstkas tuur ik verward rond. Kreunend van de pijn duw ik mijn bovenlichaam omhoog, terwijl de overheersende geur om me heen blijft dwarrelen.

Geschrokken raak ik verstrikt in zijn zwarte ogen, waarop mijn hartslag opnieuw versnelt. Met trillende lippen sleep ik mijn lichaam angstig naar achteren, terwijl zijn grove voorpoten nog half op mijn borstkas duwen. Met hoog opgetrokken lippen gromt de wolf om zich heen en zie ik hoe hij met zijn imposante voorkomen de schaduwen angstaanjagend snel weet te verjagen. Ik staar naar zijn weelderige uitstraling, waarna hij met zijn breedgebouwde lijf beschermend om mij heen stapt. Mijn ademhaling gaat hevig tekeer, wanneer hij met zijn behaarde snuit langs mijn gezicht glijdt. Ik voel me enigszins wat ongemakkelijk, en toch kan ik mijn ogen niet van hem afhouden.

Een intens warm gevoel stroomt mijn lijf in als mijn ziel krachtig naar de zijne wordt getrokken. Een diepe verbondenheid is wat ik voel, waarna hij vlug met zijn ontzagwekkende lijf naar achteren stapt. Verwonderd volg ik zijn bewegingen. Onverwachts reikt mijn hand naar zijn voorhoofd, terwijl mijn vingertoppen zijn dikke, zachte, witte vacht strelen. Een ongekennde warmte straalt door mijn lichaam op het moment dat hij even zijn ogen sluit. Verbluft staar ik hem aan als ik zie hoe zijn zwarte pupillen in goud zijn veranderd.

Ontdaan deins ik terug terwijl oude vergeten herinneringen

door mijn geheugen flitsen, wanneer de gouden gloed mijn ogen bereikt. Onthutst staar ik naar de reflectie van mijn spiegelbeeld dat schittert in zijn mysterieuze ogen. Abrupt buigt hij door zijn voorpoten, neemt afscheid en verdwijnt het donkere bos in.

Mijn hoofd dreunt nog na, terwijl ik beduusd probeer op te staan. Wrijvend over mijn kleding veeg ik het zand eraf en voel pijnlijke plekken over mijn hele lichaam ontstaan. De grimmige sfeer lijkt verdwenen, toch blijf ik schuchter om me heen kijken. Strompelend loop ik door het openstaande hek, ik kan nog niet bevatten wat me allemaal is overkomen.

“Niemand zal geloven wat ik gezien heb. Niet in deze wereld!” mompel ik zachtjes.

Plots hoor ik Faith hinniken, terwijl ik over het grindpad loop dat me naar de achterkant van de ranch leidt. Mijn hoofd bonkt nog van de pijn, maar ik blijf haar geluid volgen, dat me naar een dichtbegroeid, onverhard pad bij de rand van het bos brengt. Met lichte zenuwen duw ik de scherpe takken aan de kant die het pad onbegaanbaar maken.

Elk geluidje beangstigt me, waardoor mijn verstijfde lichaam steeds meer de controle lijkt te verliezen. Benauwd zet ik kleine stapjes vooruit, terwijl mijn ademhaling versnelt door sluipende geluiden die op me afkomen. Met grote ogen kijk ik om me heen, totdat mijn zicht op de paarden valt. Razendsnel stap ik op ze af en zie ik hoe ze rustig uit het meertje drinken dat niet ver van de bosrand ligt.